

Jakso 4: Menoa ja meininkiä Lahden Lähimmäispalvelu ry:ssä.

Koulutuskeskus Salpaus. Podcast.

Musiikkia.

Virpi: Eli tervetuloa tänään Täyttä elämää kaiken ikää - vähän kokemuksia ja kohtaamisia sieltä ikäihmisten parista. Meillä on täällä Koulutuskeskus Salpauksesta Virpi ja Sari ja lähimmäispalvelusta Jonna Piipponen-Karkulowski ja Juha Mälkiä. Tervetuloa.

Jonna: Kiitos.

Juha: Joo, kiitos.

Virpi: Hyvä. Teillä on tietoa ja taitoa nyt siitä käytännön ikääntyvien puolesta. Olisi mukava kuulla, että minkälaisilla ajatuksilla Lähimmäispalvelu on 2022 vuonna? Eli viitataan vähän sinne taaksepäin, niin mitä teillä on tarjolla.

Jonna: No, mehän ollaan tällainen 35 vuotta Lahdessa toiminut yhdistys. Meidän pääkohderyhmä ovat tosissaan ikäihmiset. Me järjestetään vapaa-ajan toimintaa, vapaaehtoistoimintaa ja kotipalvelua vanhemmalle väelle. Sen lisäksi kehitetään tämmöistä alueellista vapaaehtoistoimintaa myös muiden ihmisryhmien parissa, kuin ikääntyneiden. Että tämmöisillä mietteillä ennen ja tällaisilla mietteillä nyt.

Virpi: Se on kiva kuulla. Puhuit myös tuossa kun vähän keskusteltiin aikaisemmin, että teillä on ikäihmisten podcastia ja muuta tämmöistä, eli sillä osallistetaan niitä ikääntyviä mukaan myös toimintaan.

Jonna: Joo, eli vapaa-ajan toiminta meillä on tosi monipuolista. Se kulkee tämmöisen Kiinni elämässä -toiminnan alla. Se on STEA-rahoitteista toimintaa. Se vapaa-ajan toiminta koostuu kaupunginosakerhoista, mitä on 17 eri puolilla Lahtea. Sitten sen lisäksi on ryhmätoimintaa, mihin muun muassa tämä podcast-ryhmä kuuluu. Muita ryhmätoiminnan muotoja ovat esiintyvä ryhmä, bingokerho, yhteislaulut, ompeluseura. Ja viime vuonna taisi olla semmoinen liikkuva ryhmä. Jotakin liikettä siellä tehtiin. Kaikenlaisia kokeiluja ja sitten osa niistä jää pysyvästi toimintaan. Eli semmoinen ydinajatus kyllä on se, että ikäihmiset ovat toimijoita, eivätkä vain toiminnan kohteita.

Virpi: Se kuulostaa ihanalta. Ja toisaalta, olenko ymmärtänyt oikein, että Lähimmäispalvelulla myös ikäihminen voi olla toimija ja etsiä verkostakin itselleen, eli teillä on ollut näitä korvikekerhoja ja muita, mitä sitten löytyy sieltä YouTuben ihmeellisestä maailmasta.

Jonna: Joo, en tuossa äsken hoksannutkaan sanoa, että ryhmätoimintaa tosissaan löytyy YouTubesta. Eli näitä podcasteja ja sitten tällaisia videokerroja, mitkä syntyivät korona-aikana, kun ei voitu mummojen ja pappojen kanssa tavata, niin ryhdyttiin tekemään tällaista kokeilevaa kerhotoimintaa nettiin. Eli kyllä vaan, eli siinä kuljetaan semmoisella tulevaisuuteen suuntaavalla vapaa-ajan toiminnan ajatuksella, että enenevässä määrin myös vanhempi väki osaa käyttää laitteita ja se saattaa kiinnostaa.

Virpi: Ihana kuulla. Juha, kerro vähän sun arjen työstä tuolla ikäihmisten parissa.

Juha: No joo. Tosiaan mä toimin tuolla kotipalvelussa. Täällä Lahden lähimmäispalvelun kotipalvelussa. Oon siellä lähihoitajana. Meitä on kaksi lähihoitajaa. Mä autan näitä... Sanotaanko näin, että autetaan ikäihmisiä pärjäämään siinä arjessa. Ja sitten tietysti lääkehuoltoa hoidetaan ja sitten on näitä pesuhommia, ketkä tarvitsevat apua peseytymiseen. Ja sitten tosiaan ulkoilutetaan. Mahdollistetaan se, että he pääsevät, vaikka he olisivat huonossa kunnossa, niin ulkoilemaan. Että pyörätuolilla ja muilla välineillä, apuvälineillä mitä kukakin tarvitsee. Ja sitten on myös sitten tätä, että tarvittaessa sitten käydään... Esimerkiksi on mulla se asiakas, minkä kanssa mä käyn uimahallilla ja olen käynyt kirjastossa, että hän pääsee kirjastoon. Meiltä saa tällaista, että on markkinoitukin, että meillä on niissä brosyyreissä muistaakseni maininta siitä, että saa kulttuuritoimintaan kaverin, niin sanotusti. On teatterissa oltu ja näin. Ja sitten tosiaan siellä arjessa, siellä kotona, että siellä sitten tehdään tarvittaessa monenlaistakin askareita.

Virpi: Joo. Aika monipuolinen työnkuva.

Juha: Kyllä.

Virpi: Kun miettii siinä mielessä, että pystyy hyödyntämään sitä omaa osaamistaan sieltä hoitajanakin.

Juha: Joo, että se on semmoinen sekoitus vähän tämä, että tässä on hoidollista ja sitten tällaista muuta auttavaa toimintaa. Mutta se on just just hienoa nähdä sitten, että muistisairaat ihmisetkin pääsevät vähän katselemaan sinne ulkopuolellekin ja osallistumaan siihen, että heidän ei tarvitse olla koko ajan siellä neljän seinän sisällä.

Virpi: Se on totta. Ja se on turvallista yhdessä tekemistä. Hyvä kuulla.

Juha: On. Kyllä, nimenomaan. Tässä pääpiirteittäin. En tiedä onko Jonnalla jotain lisättävää siihen, mutta en osaa sanoa mitään muuta tähän oikeastaan.

Jonna: Hyvin sä sanoit. Itselle tuli tuosta tavallaan se mieleen, että kaikki nämä toimintamuodot mitä tuossa alussa mainitsin, niin jollain tavalla tukevat vanhus- ja ikääntyneiden kotona asumista. Eli se on meidän yhdistyksemme yksi sellainen toiminnan keskeinen ajatus. Ja sitten toisaalta myös nämä kaikki toimintamuodot tukevat toisiaan, että on tätä tällaista maksutonta ja kaikille avointa vapaa-ajan toimintaa, mistä myös viestitään kotipalvelun asiakkaille. Ja tosinpäin, että sitten saatetaan, niinkun vaikka esimerkiksi oli sellaisia muistelutuokioita vapaa-ajan toiminnasta, vietiin ihan kotiin asti... Tarjottiin kotipalveluasiakkaille, että kun meillä toimijana on monipuolista toimintaa, niin eri toiminnan osat hyötyvät toinen toisistaan.

Virpi: Se on totta. Oliko teillä jotain kahitteluhetkiäkin tässä tämän kevään aikana, että asiakkaille oli mahdollisuus päästä ihan tuohon kauniiseen satama-alueeseen Lahdessa?

Jonna: Meillä on ollut sellainen tukija, joka on mahdollistanut muun muassa tällaisia kahvilaretkiä kotipalveluasiakkaille ja vapaaehtoistoiminnan parissa oleville vanhusvapari- pareille. Eli he ovat päässeet taksilla Karirannan kahvilaan pienellä porukalla työntekijän tai vapaaehtoistoiminnan koordinaattorin kanssa kahville. Että nämä ovat semmoisia erityisiä retkiä. Ja sitten myös tänä keväänä ollaan tarjottu kymmenelle kotipalvelun asiakkaalle ja vapaaehtoistoiminnan parissa olevalle asiakkaalle tämmöisiä kotikonsertteja. Suomen Kulttuurirahaston apurahalla. Semmoinen Sipriina Kauranen on tehnyt muistoja lauluista,

mitkä ovat syntyneet kaupungin kerhojen kävijöiden muistoista, semmoisia kotikonsertteja. Ja sitten nämä asiakkaat tai vapaaehtoista ovat voineet kutsua vaikka perheenjäseniä konserttiin sinne omaan kotiin. Tämmöistä kulttuurista vanhustyötä myös kotipalvelun puolelle viety.

Juha: Sitähän me tehdään, sitä omaishoidon palveluseteli... Sitähän me tuotetaan yhteistyössä hyvinvointikuntayhtymän kanssa.

Jonna: Kyllä.

Juha: Niitä meillä on sitten, että omaishoitaja saa sitten vähän vapaata.

Virpi: Totta. Ja äärimmäisen tärkeää. Joo, että sitten myös omaishoidettava ja omaishoitaja jaksavat siellä kotona arjessa olemassa.

Juha: Kyllä, joo.

Sari: No joo. Mä oon kyllä ihan häkeltynyt tästä kaikesta. Mä netistä vähän katselinkin kyllä toimintaa, mutta ihanan paljon tämmöistä erilaista. Sä sanoit jotakin vapaaehtoistoiminnasta, niin kerro siitä vielä vähän tarkemmin.

Jonna: Joo. Meillä on 105 aktiivista vapaaehtoista ja tosi paljon erilaisia vapaaehtoistoiminnan muotoja. Esimerkiksi tämän tyyppistä, että on ystävävapaaehtoisia, ketkä käyvät oman vanhuksen luona, esimerkiksi joka toinen viikko, tai kerran kuukaudessa, yhdessä sovittuna aikana. Sitten on ulkoiluvapaaehtoisia. Sitten on saattohoidon vapaaehtoistoimintaa. Sitten on tällaisia pop-up-vapaaehtoisia, että paljon meillä on tapahtumia ja palvelutaloissa on tapahtumia, mihin sitten kutsutaan meidän vapaaehtoisia kertaluontoisesti toimimaan. Ja on hemmotteluryhmä ja lauluryhmä. Että taidetaan olla, jos en nyt ihan väärin muista, niin Lahden alueella ainoa tällainen vapaaehtoistoimija, joka vie palvelutaloihin vapaaehtoisia. Koteihin ja palvelutaloihin. Ollaan sillä lailla iso vapaaehtoisten parissa toimiva vanhusjärjestö.

Sari: Ehdottomasti. Tuossahan teillä on upea määrä.

Jonna: Joo.

Sari: Kerro vielä sen verran kuulijoillekin, että mitä vapaaehtoiselta vaaditaan.

Jonna: Vapaaehtoiset käyvät sellaisen vapaaehtoistoiminnan peruskurssin, missä käydään läpi vapaaehtoistoiminnan periaatteet ja yleiset säännöt ja käytännöt. Meillä näitä kurseja... Meillä on Maarit Ahlqvist, on vapaaehtoistoiminnan koordinaattori ollut pitkään, niin Maarit kouluttaa tosissaan kaksi kertaa vuodessa. Se on kahden illan mittainen kurssi. Ja sitten sen jälkeen vapaaehtoiset ohjautuvat itselleen sopivan toimintamuodon pariin, että tapahtuu tällaisia yhdistämisä. Ja sitten tämä koordinaattori tukee vapaaehtoista pitkin sitä vapaaehtoisen matkaa ja vapaaehtoisilla on tapaamisia ja koulutuksia ja vertaistukipalavereja vuoden varrella aika paljon. Se on sellainen harrastus, mikä tuo hyvää ja auttaa jakamaan hyvää. Siinä ei jää yksin sitten tämän oman henkilön kanssa, kenelle lähtee vapaaehtoiseksi. Joo, siinä on semmoista sitouttamista.

Sari: Juha, ole hyvä.

Juha: Joo, mä voisin vielä siitä kertoa, että kun tosiaan vähän sivuttiinkin sitä, että meillä on tämä asiointipalvelu myös. Me käydään asiakkaille kaupassa ja sitten apteekissa. Monesti on sellaisia asiakkaita, että tehdään vaikka lääkehuolto ja sitten käydään sen jälkeen vielä tarvittaessa apteekissa ja sitten kaupassa. Ja sitten on myös näitä, että meille on välillä soittanut, että tässä pakkasilla oli... Yksi rouva soitti toimistolle ja palveluohjaajalle ja kysyi, että olisiko se Juha siellä, että kun hän viimeksi laittoi hänen televisionsa kuntoon, niin nyt hän tarvitsi sähköpatterin, kun on niin kylmä. Ylimääräisen patterin. Pystyisikö hakemaan? Että hän on K-Rautaan soittanut itse tilauksen ja tuomaan sen ja laittamaan sen hänelle. Minä sitten... Maritta soitti, että pystytkö tekemään vielä päivän päätteeksi. Minä menin hakemaan patterin sieltä ja sitten just maksoin vielä sen sinne ja sitten hän antoi rahat. Että tällaisiakin pystyy sopimaan meillä. Mä maksoin omilla rahoilla ja hän antoi sitten rahat mulle, kun menin sinne. Laitoin patterin paketista, otin ja pistin jalat kiinni ja seinään. Hän oli erittäin tyytyväinen, kun hänellä oli niin vetoisa se huone. Tällaista kaikkea, että voi nopeastikin soittaa tarvittaessa, että kyllä aina pystytään hoitamaan.

Sari: Ja tuohan on ihanaa, että just siihen tarpeeseen vastataan. Että se ei tule niin, että jos soitat huoltomiehelle, niin hän asentaa sen muutaman viikon päästä, vaan teiltä saa sen palvelun sitten heti. Ja ihanaa, että he tietävät ketä pyytää myös asentamaan.

Juha: Niin, tämmöinenkin oli, tämmöinen mikä näki henkilö huonosti. Hänellä oli tämä kello sitten, tämä näkövammaisten kello, niin se oli mennyt epäkuntoon. Hän soitti sitten ja pyysi siihen apua, että se pitäisi viedä kelloliikkeeseen, että hän saisi sen vielä saman päivän aikana takaisin, ennen pyhiä. Muistaakseni pääsiäisenä. Sekin hoidettiin. Tällaisia tulee välillä yllättäen.

Sari: Joo, aika moninainen työnkuva.

Virpi: Kyllä, ehdottomasti.

Jonna: Niin, että mulle... Mä oon kotipalvelussa sillä lailla noviisi, että mä oon seurannut sivusta sitä monta vuotta. Ja sitten ihailen tosi paljon kotipalvelutyöntekijöiden ja meidän palveluohjaajan ammattitaitoa. Musta meillä on tosi hyvä perehdytys, että ollaan silleen lailla aika pieni työyhteisö. Ja sitten palveluohjaaja tuntee, voi sanoa että miltei jokaisen asiakkaan. Siksi tämmöiset erityistoiveet pyritään täyttämään, että jollain tavalla inhimillisesti kohdataan sitten asiakkaat ja näin.

Sari: No, nyt jos joku siellä miettii, että mitenköhän pääsisi vapaaehtoistoimintaan mukaan, että on niin mielenkiintoista ja mukavan tuntuista hetkiä, niin mitenkä teille pääsee vapaaehtoiseksi.

Jonna: No, kevään kurssi on jo ollut, mutta nyt kuulin, että oltiin tuolla Mahdollisuuksien tori-tapahtumassa esittelemässä meidän yhdistyksen toimintaa, niin sieltä oli tullut lennossa kolme, vai kaksi uutta vapaaehtoista. Tämä meidän Maarit kouluttaa sillä lailla lennokkaasti nämä kolme yksityiskoulutuksella niin, että he pääsevät mukaan ja saavat sitten oman vapaaehtoisen mahdollisimman pian, koska vapaaehtoisista on tosi iso pula. Muistan, tämä on jäänyt minun mieleen, kun se oli viime kesänä, vuosi sitten viime kesänä, niin kesään mennessä oli tullut yhtä paljon vapaaehtoispyyntöjä, kuin edellisenä vuonna koko vuonna. Se tavallaan kertoo siitä, että tarve on iso. Eli kannattaa ottaa yhteyttä Lahden lähimmäispalveluun ja Maarit Ahlqvistiin ja oikeastaan kenen vaan, niin he osaavat sitten

ohjata... No, Maarit Ahlqvist on varmaan se, keneen kannattaa ottaa yhteyttä. Sitten sieltä saa vähän vinkkiä, että miten sitten voi edetä sillä vapaaehtoisen polulla.

Virpi: No, minkälainen teidän tyypillinen vapaaehtoinen on?

Jonna: No, en tiedä olenko ihan oikea henkilö vastaamaan, mutta sanoisin että eläkkeellä oleva ja jollain tavalla muutenkin aktiivinen henkilö, joka haluaa osallistua aktiivisesti monella tapaa yhteiskuntaan ja elämän eri alueille. Mutta tosi monenlaisia vapaaehtoisia on ja on nuorempiakin, että sitä ehkä pitäisi kysyä joltain muulta kuin multa.

Sari: Niin. Eikö se ole niin, että vaikka joku nuorikin nyt sattuisi kuuntelemaan, niin ilman muuta nuoria mielellään otetaan vapaaehtoistyöhön? Ja sitten myöskin ikääntyvät mielellään ovat ystäviä, kavereita nuorten kanssa.

Jonna: Ehdottomasti, just näin. Ja meillä on esimerkiksi donitsikuski, vapaaehtoinen, kun meillä on kohtaamispaikka Lyylin tupa, Triossa joka perjantai. Siinä kerran kuussa Arnoldsin donitsikahvila tarjoaa sinne kävijöille munkit tai donitsit, niin se on ollut yksi tällainen nuoren henkilön vapaaehtoistehtävä ja kertaluontoinen vapaaehtoistehtävä sillä lailla, että sitten on sovittu aina eteenpäin. Ehdottomasti kaikenikäiset, tervetuloa. Meidän yhdistyksessä toimii Päijät-Hämeen alueellinen vapaaehtoistoiminnan verkosto, mikä koordinoi kaikkia Päijät-Hämeen alueella toimivia vapaaehtoistoimijoita. Eli ottamalla yhteyttä siellä Hanna Virtaseen voi sitten ikäihmisten lisäksi löytyä myös vapaaehtoistehtäviä muiden ihmisryhmien parissa. Sillä tavalla saa sellaisen kattavan kuvan tällä alueella tarjolla olevista tehtävistä.

Sari: Entä sitten, miten pääsee mukaan toimintaan? On nyt monia juttuja tässä tullut, kaikkia donitsikahviloita ynnä muita. Mistä saa selville, että mitä kaikkea teillä tapahtuu?

Jonna: No, nettisivuille kannattaa mennä. Lahden lähimmäispalvelulla on ihan hyvät, ajantasaiset nettisivut. Sitten me julkaistaan sellainen toimintaesite kaksi kertaa... No, itse asiassa nyt kolme kertaa. Nyt julkaistiin kesäesite, kun meillä on neljä semmoista kesäpuutarhaakin, että tavallaan neljään paikkaan voi tulla viihtymään yhdessä kesällä. Että nettisivuilla löytyy yhteystiedot. Voi soittaa. Ja sitten jaetaan tällaisia esitteitä, että Palvelutorilta ja muista paikoista.

Sari: Sen verran vielä Juhalta kysyn, että kerro mulle vähän sun työarjesta, koska veikkaan että voi olla kuulijoita joita kiinnostaa minkälainen Lähimmäispalvelu on myös työpaikkana. Miten sun päivä alkaa? Onko se vuorotyötä? Tällaisia speksejä, niin sanotusti.

Juha: No, se on päivisin tapahtuvaa, että tämä on päivätyötä käytännössä katsoen. Se on lähinnä sellai, että päivän päätteeksi mä katson puhelimesta seuraavan päivän ohjelman. Sitten aika paljon liikun omalla autolla tietysti, kun meillä on vain yksi auto siinä käytössä firman puolesta, tai yhdistyksen auto, niin aika paljon omalla autolla liikun. Jos sitten en tarvitse mitään seuraavana päivänä toimistolta, niin saatan lähteä aamulla kotoa suoraan asiakkaan luo ja aloitan siitä päivän. Että siitä se ohjelma lähtee sitten käyntiin. Aika useasti on sitten se, että ensin toimistolle ja sieltä tarvikkeet mukaan, mitä tarvitaan. Se on melkein useammin niin päin. Mutta siinä se oikeastaan päivä kuluu sitten, että on lyhyempiä käyntejä. Ja sitten saattaa olla päivän päätteeksi sitten se pidempi käynti siellä päivän päässä, viimeisenä, että siellä menee sitten vaikka kolme tuntia, viimeisellä asiakkaalla. Ja sitten monesti kello voi olla neljä tai viisi, siinä paikkeilla. Että välillä tulee pisempiä päiviä,

että ennen kahdeksaa aloitellaan ja näin, mutta sitten on välillä lyhyempiäkin. Välillä on hektistä päivää. Hyvinkin hektistä. Että jos on useampia asiakkaita ja ne ovat monesti eri puolilla kaupunkia... Tässä ei ole sillai, että meillä olisi tietyt alueet, vaan tässä voidaan seikkailla vaikka Jalkarannasta Mukkulaan ja Mukkulasta Ahtialaan ja sieltä vielä vaikka keskustaan. Se on hyvin tällainen laaja se, että siinä se päivä vilahtaa aika nopeasti.

Sari: Joo. Oppiiko asiakkaat tuntemaan? Mietin, että teitä oli muutama työntekijä siinä ketkä työskentelee, niin...

Juha: Kyllä, siis suurin osa tuntee kyllä, että ovat juuri tyytyväisiä siihen, että on sama henkilö. Tätä on paljon kiiteltä. Että kun meitä on niin vähän, että sanovat että on hyvä, että on se kaksi tai kolme, ketkä siinä vaihtuvat. On ollut tällaisiakin meillä asiakkaana, että heillä on ollut kunnallinen puoli, mutta ovat vaihtaneet takaisin meihin, kun he eivät tykänneet siitä että koko ajan tuli eri henkilö. Tällaisiakin asiakkaita meillä on. Sitä on eniten kiiteltä, että voi luottaa siihen, että ne samat henkilöt tulevat. He tietävät sitten heidän tavat ja ei tarvitse olla koko ajan kertomassa, että mitä nyt pitäisi tehdä seuraavaksi. Meillä on hyvinkin tarkkoja asiakkaita. Heillä on hyvin tarkat toimenpiteet, mitkä pitää tehdä tietyllä tavalla. Sitten kun ollaan opittu tuntemaan ja osataan tehdä ne jouhevasti heille, niin he ovat tyytyväisiä.

Sari: Joo. No, miten sitten... Meidän opiskelijatkin saattavat olla kuuntelemassa ja kuulemassa, niin otatteko te opiskelijoita sitten harjoitteluihin, tai työssäopimisjaksoille.

Jonna: Aina kannattaa kysyä. Meillä jonkun verran opiskelijoita on, niin kyllä ollaan avoimin mielin.

Virpi: Joo. Ihana. Kaiken kaikkiaan aika kattava paketti yhdistyksenä teillä on laajasti tarjolla. Mutta kuulostaa siltä, että ikäihmistä kunnioittavasti, osallistavasti kaikki toiminnot tukevat toinen toisiaan.

Sari: No, Räpäteistä ei ole puhuttu vielä vissiin yhtään. Haluaisin kuulla vielä siitä.

Jonna: No, mulle tulee muistoja tästä tilasta. Me ollaan täällä musiikkiteknologian tällaisessa studiotilassa, niin täällä ollaan oltu tekemässä kahta Röpättien musavideoa, äänittämässä. Että jos ei Röpäteistä ole kuulltu, niin tämä on tällainen esiintyvä ryhmä. Ja just sillä ajatuksella, että kun monesti vanhempi väki viedään katsomoon ja heille järjestetään esityksiä, niin meillä oli ilo tehdä yhteistyötä vuosia sitten tällaisen yhteisömuusikko Laura Kaartisen kanssa, jonka kanssa lähdettiin kehittämään tätä esiintyvän ryhmän toimintaa. Laura sävelsi mummojen muistoista kappaleita ja sitten näitä ollaan kierretty esittämässä ja keikkailemassa. Viimeksi oltiin kulttuurisen vanhustyön seminaarissa Helsingissä, tässä kuukausi sitten esittämässä. Tosissaan musavideo on tulossa, että YouTube-kanavaa kannattaa seuraila. Ja siinä ei ole ainoa musavideo, että meillä on ukulele-bändi, tällainen Ukefoxit, että heiltäkin ilmestyy musavideo ihan samoilla hetkillä. Uskokaa tai älkää, niin tätä musavideoa on kuvattu Lahdessa Torvessa. Ja se oli mummojen oma idea.

Sari: Eli paikallisissa paikoissa.

Jonna: Pubeissa.

Sari: No, oliko vielä niin, että te olette saaneet jonkunlaisia tunnustusjuttujakin?

Jonna: Joo, kyllä vaan. Viime syksy oli sillä lailla jännä aika, kun me saatiin kolmesta paikasta tämmöinen huomionosoitus ikään kuin pyytämättä. Eli se työ mitä ollaan tehty vuosia, niin tuli nähdä ja palkituksi, että meillä palkittiin tämä vapaa-ajan toiminta vuoden valtakunnallisena vanhustekona Vanhustyön keskusliiton ja Ilmarisen toimesta. Sitten me saatiin täällä Lahdessa yhdistyksenä tällainen vuoden vanhusteko -palkinto, just tämmöisestä kehittävästä vanhustyöstä. Ja sitten vielä palkittiin vuoden lahtelaisenakin meidän yhdistys. Sillä lailla tuntuu tosi hyvältä, vaikka ja kaikista tärkein tapahtuu arkipäivänä siellä kentällä ja toimiston uumenissakin, mutta että se on merkityksellistä työtä.

Juha: Tuohon voi sanoa vielä, että se vuoden lahtelainen oli Jonna, nimenomaan.

Jonna: Jonna ja yhdistys.

Juha: Hän ei vaan aina sitä tuo esille, että hän sanoi, että yhdistys. Mutta mä olin silloin, sanoin että tosi hieno homma, että tähän on ihan mahtavaa.

Sari: Ihana kuulla. Ennen kuin ihan kokonaan lopetellaan, niin otetaan pienet saatesanat. Aloitatko Jonna? Mitä ajatuksia?

Jonna: No, itse ajattelen, että kun on vanhustyön pariin sillä lailla vähän mutkien kautta ajautunut ja itseni löytänyt paikasta, missä koen että teen tosi merkityksellistä ja ihanaa työtä, niin jotenkin haluan kannustaa kaikkia nuoria ja kaikenikäisiä kokeilemaan, että se oma paikka voikin löytyä just vanhustyöstä. Vanhustyö on ihanaa ja ne kohtaamiset mitä siellä tapahtuu, niin jollain tavalla kannustavat siinä työssä eteenpäin.

Sari: Voisiko sanoa, että ne voimaannuttavat myös?

Jonna: Just. Voi sanoa. Just niin. Veit sanat suusta.

Virpi: Hyvä. Mitä Juha?

Juha: No niin, ehkä tulee mieleen just tämmöinen, että kun on paljon nykyään puhetta näistä muistisairauksista ja kaikista, niin justiin se, että muistaisi kohdata aina sen ihmisenä myös, sen muistisairaana ihmisen, että ei puhua hänen ohitse eikä näin, vaan kohdata hänet ihmisenä. Se on se tärkein juttu. Siellä on aina ihminen takana

Virpi: Se on totta. Mä oikeastaan kiitän teitä tosi paljon, että te olette tulleet esittelemään meille toimintaa, koska se on niin laajaa ja monipuolista. Ja oli mukava saada Juha sut mukaan kertomaan siitä käytännön työstä erityyppisesti. Jonna, ihanasti osaat kuvata mitä kaikkia mahdollisuuksia on. Ja varmasti meidän kuulijoillekin tulee sellainen tunne, että sieltä voisi löytyä jokaiselle vähän jotain ikään ja sukupuoleen ja koulutustaustaan katsomatta. Eli kun sen koulutuksen siihen vapaaehtoistyöhönkin saa, niin silloin pystyy sen oman arjen ohessa tekemään jotain positiivista, mutta saamaan siitä myös itse.

Musiikkia

Salpaus. Ole hyvä.